DERS : RESİM-İŞ

SINIF	HEDEFLER-DAVRANIŞLAR	KONULAR	AÇIKLAMALAR

günlerin anlam ve önemine uygun resimler ve afiş çalışmaları yaptırılmalı, resim yarışmaları düzenlenerek sergiler açılmalıdır.

DERS : MÜZİK — AÇIKLAMALAR

6,7,8, Müzik derslerinde; Talim ve Terbiye Kurulu'nun 22.4.1994 tarih ve 298 sayılı kararı ile kabul edilen "İlköğretim Kurumları Müzik Dersi Öğretim Programı"nda yer alan "Atatürkçülükle İlgili Konular", hedef ve davranışlar ile birlikte aynen uygulanacaktır. İlköğretim Kurumları Müzik Dersi Öğretim Programında ileride değişiklikler yapıldığı takdirde Atatürkçülükle ilgili konular aynen korunacaktır. Ayrıca müzik derslerinde, millî bayramlar, yerel kurtuluş günleri ve Atatürk Haftası başta olmak üzere "Belirli Gün ve Haftalar" dan seçilecek olan günlerde düzenlenecek müzik etkinliklerinde, sınıf ya da okul koroları oluşturularak Atatürk'ün sevdiği şarkılara yer verilecektir.

DERS : BEDEN EĞİTİMİ — AÇIKLAMALAR

6,7,8, Beden Eğitimi derslerinde; millî bayramlar, yerel kurtuluş günleri, Atatürk Haftası ve "Belirli Gün ve Haftalar" dan seçilecek olan günlerde, Atatürk'ün bu günlerin anlam ve önemini vurgulayan sözleriyle spora ve sporculara verdiği önemi belirten özdeyişlerine yer verilmelidir. Ayrıca çeşitli dramatizasyon etkinlikleri ve şarkılı oyunlar düzenlenmeli, sınıflar ya da okullar arası bayrak yarışı, Atatürk koşusu ve Atatürk spor karşılaşmaları yaptırılmalıdır.

İÇİNDEKİLER

BU DERGİDEKİ YÖNETMELİKLER, KARARLAR, GENELGELER VE DUYURULAR TARAFIMIZDAN OKUNMUŞTUR

1	16	31	46	61
2	17	32	47	62
3	18	33	48	63
4	19	34	49	64
5	20	35	50	65
6	21	36	51	66
7	22	37	52	67
8	23	38	53	68
9	24	39	54	69
10	25	40	55	70
11	26	41	56	71
12	27	42	57	72
13	28	43	58	73
14	29	44	59	74
15	30	45	60	75

Abone kaydının yapılabilmesi için abone bedeli 1.000.000 TL. İllerde Defterdarlık Muhasebe Müdürlüklerine. İlçelerde Malmüdürlüklerine (Çeşitli Gelirler Faslına) yatırılarak Vezne Alındısının ASLININ AÇIK ADRESİNİZLE birlikte "Millî Eğitim Bakanlığı - Yayımlar Dairesi Başkanlığı - Teknikokullar - Ankara" adresine gönderilmesi gerekmektedir.

MİLLÎ EĞİTİM BASIMEVİ — ANKARA 1996

T.C.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

TEBLİĞLER DERGİSİ

YAYIMLAR DAİRESİ BAŞKANLIĞINCA
15 GÜNDE BİR PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKARILIR

CİLT: 59 29 Temmuz 1996 SAYI: 2458

15. MİLLÎ EĞİTİM ŞÛRASI 'NDA ALINAN KARARLAR

İLKÖĞRETİM VE YÖNLENDİRME

1- İl ve bölge raporlarında önerilen temel eğitim kavramı yerine başta Anayasa ve diğer mevzuatta yer aldığı şekli ile "**ilköğretim**" kavramı kullanılmalıdır

2- Yakın bir gelecekte 5-6 yaş okulöncesi eğitim, ilköğretim bünyesine alınmalı, ilköğretim kesintisiz 8 yıllık zorunlu eğitim olarak uygulanmalı, 8 yıl sonunda tek tip diploma verilmeli, 9. sınıf liseye ya da mesleki eğitime yönlendirme yılı olmalı, böylece ilköğretimde zorunlu 2+8+1 sistemi oluşturulmalıdır. Çocukluğun tam yaşandığı, çocukların kendilerini, ailelerin de çocuklarını tanıdığı bu dönemde bulunanlar çırak yapılmamalıdır. Uzun vadede zorunlu eğitim 18 yaşını kapsayacak şekilde düzenlenmelidir.

3- Yoğun göç alan illerde eğitim yatırımlarına öncelik verilerek derslik ihtiyacı karşılanmalıdır.

4- Bahçe, salon, sahne, işlik, kitaplık, lâboratuar, spor salonları ve yüzme havuzu gibi ek ünitelerle birlikte her okul, bulunduğu çevrenin de yararlanabileceği tesisler olarak düşünülmelidir.

5- Okulların bina ve tesisleriyle ilgili mimarî projeler, bölge özelliklerine ve ihtiyaçlara uygun olarak hazırlanmalıdır.

6- Çevredeki eğitim kapasitelerinden de yararlanılarak eğitim kaynakları verimli ve etkili kullanılmalıdır.

7- İllerde, okul ve tesisler anahtar teslimi şeklinde Millî Eğitim Müdürlüğü'nün denetimde yapılmalıdır.

8- Uydu kentleri ile kooperatif sitelerinin, nüfus ve kapsamlarına göre arsa ayırmaları ve bu arsa üzerine okul ya da eğitim tesislerini yaptırmaları zorunlu hale getirilmelidir.

9- İllerde okul yeri olarak tahsisi yapılan arsalar belirlenmeli, işgallerden korunmalı, okul yapımı için değerlendirilmeli, okul yapımına uygun olmayan arsalar elden çıkarılmalı ve bu yolla elde edilecek gelir ilköğretim hizmetlerinde harcanmalıdır.

10- Okul bina ve tesisleri tatil dönemlerinde ihtiyaçlar doğrultusunda gelir getirecek şekilde de değerlendirilmelidir. (Çay bahçesi, otopark vb. gibi)

11- Okul binalarının yapımında özel eğitim ve okul öncesi çocuklarının ihtiyaçları doğrultusunda gerekli fizikî düzenlemeler (Rampa, Asansör, Sıra, Oyun bahçesi vb.) yapılmalıdır.

12- Küçük yerleşim birimlerindeki öğrencilerin 8 yıllık zorunlu ilköğretimden yararlanabilmeleri için taşımalı, YİBO ve pansiyonlu okul sistemlerinden yararlanılmalıdır.

13- İlköğretime radyo ve televizyonla eğitim desteği sağlanmalıdır.

14- İlköğretimde derslikler standart hâle getirilmeli, okullardaki araç ve gereçler öğretim programlarındaki ünitelerin içeriğine uygun hale getirilmelidir.

15- 8 yıllık zorunlu ilköğretim uygulamasına geçilmeden önce ilköğretimin amaçları ve ders programları bütünlük ilkesine uygun olarak yeniden düzenlenmelidir.

16- Bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor alan hedefleri ilköğretim programlarında dengeli olarak yer almalıdır.

17- Eğitim programlarının bilgi yükleme karakterli yapısı, yerini bilgiye ulaşma ve araştırma tekniklerinin kazanılmasına bırakmalıdır.

18- Özel eğitim ihtiyacı duyulan farklı yapıdaki öğrenciler için mevcut eğitim programlarında uygulama esnekliği sağlanmalı, öğretmenler bu konuda hizmetiçi eğitimden geçirilmelidir.

19- Her öğretmenin aynı zamanda bir Türkçe öğretmeni olduğu da dikkate alınarak, eğitimin her alanında ve her düzeyinde Türkçe'nin,doğru ve eksiksiz olarak öğretilmesi ve kullanılması sağlanmalıdır.

20- Ders saati sayıları ile haftalık ders programları çocukların bulundukları gelişim basamaklarına uygun olarak düzenlenmelidir.

21- Eğitimin içeriği, millî kültürün temel öğelerini ihtiva etmekle birlikte bilimsel ve teknolojik gelişimi de izleyebilecek yapıda olmalıdır.

22- Eğitime ayrılmış olan TRT ve uydu kanallarından ilköğretimde yararlanma yoluna gidilmelidir.

23- 6. 7. 8. sınıflarda seçmeli derslere işlerlik kazandırılmalıdır.

24- Spor ve sanat eğitimine önem verilmeli, bu eğitime ders dışı etkinliklerle de ağırlık kazandırılmalıdır.

25- Kaynaştırma eğitiminden yararlanan engelli öğrenciler için kendi düzeylerine uygun sınıf programları hazırlanmalıdır.

26- Müzik, Resim, Beden Eğitimi ve Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi derslerinin notla değerlendirilmesine devam edilmelidir. (Genel Kurul'da bu yönde karar alınmıştır.)

27- Eğitim-öğretim iş günü süresi artırılmalıdır.

28- İlköğretim okullarının programlarında, meslekleri tanıtıcı bilgilere yer verilmelidir. Teknoloji ve tasarım konuları da bunların arasında yer almalıdır.

29- Öğrencilerin teknolojik gelişmenin ürünü olan bilgisayarlarla tanışmaları özendirilmelidir.

30- İlköğretim okullarında ilk ve ortaokul biçimindeki yapay uygulamadan vazgeçmeli, ilkokullarda 6., 7., 8. ve 9. sınıflar; bağımsız ortaokullarda ise 1., 2., 3., 4. ve 5. sınıflar açılarak yumuşak bir geçiş sağlanmalıdır.

31- Yeniden yapılanma VII. Beş Yıllık Kalkınma Plânı'nda öngörüldüğü şekilde hızlandırılmalı, il düzeyinde eğitim plânlamaları yapılmalıdır.

32- Eğitim ortamında; sorumluluk paylaşmak, takım çalışması, alan önderliği üstlenme, öz eleştiri, kurumun eleştirisi, adaylık-seçim-oylama ile görev bölüşümü ve takibi gibi demokratik davranışları pekiştirici yaklaşım ve uygulamalar özendirilmelidir.

33- Yaratıcılık ve ifade becerileri geliştirilmelidir.

34- Eğitim-öğretim, öğretmen merkezli olmaktan çıkartılıp, öğrenci merkezli duruma dönüştürülmelidir.

35- Ailenin ve okulun, çocuğu tanıması ve çocuğun kendi kendini tanıması için öncelikle öğretmen, yönetici, öğrenci ve velilerin eğitilmesi gerekmektedir.

36- Bireyi tanıma ve yöneltmeye ilişkin rehberlik hizmetleri dördüncü sınıftan başlatılmakla birlikte, ilköğretimde gerçek yöneltme dokuzuncu sınıftan itibaren ele alınmalıdır.

37- Yönlendirme çalışmalarıyla öğrencilere, zaman ve enerjilerini, yetenek ve becerilerini, olumlu iş değerlendirmelerini geliştirecek bir disiplin kazandırılmalıdır.

38- Rehberlik hizmetleri, rehberlik ve psikolojik danışma alanında en az lisans eğitiminden geçmiş elemanlarca yürütülmelidir. Rehberlik hizmetleri kadrolarına, alan dışından atama yapılmamalıdır.

39- Her okulda bir rehberlik servisi kurmak ve uzman bulundurmak güç olabilir. Bu nedenle, rehberlik ve araştırma merkezlerinin sayısı çoğaltılmalı ve bu merkezlere rehberlik alanında yüksek lisans eğitimli elemanlar atayarak, öğretmenler sürekli desteklenmeli, özel ilgiye ihtiyaç duyan öğrencilere de rehberlik yapılmalıdır.

40- Okullarda verilen rehberlik hizmetlerine daha gerçekçi olarak yaklaşılmalı ve gereken önem verilmelidir.

41- Okul öncesinden itibaren ailenin eğitimi, önemli bir boyut olarak ele alınmalıdır. "Aile Katılım Programları" ve "Ana Baba Okulları" yaygınlaştırılmalıdır.

42- Özel eğitim alanında gerekli alt yapı sağlanarak kaynaştırma, özel eğitim sınıfları vb. seçenekler düşünülmelidir.

43- Öğretmenler, öğretmen üniversitelerinde yetiştirilmelidir.

44- Öğretmen yetiştiren fakülteler, gelişmiş çevrelerde açılmalıdır.

45- İlköğretim öğretmenleri (sınıf ve dal öğretmenleri) aynı tip kurumlarda bir arada yetiştirilmelidir.

46- Öğretmen yetiştiren kurumlardaki öğretim elemanları, uygulama ve meslekî deneyimle donatılmış olmalı, öğretmen yetiştiren kurum öğretim elemanları tercihen o kurumun öğretmen yetiştirdiği Temel Eğitim Devresi (okul öncesi, sınıf öğretmeni ve dal) öğretmenlerinden seçilmeli ve bunlara kariyer kazandırılmalıdır.

47- Öğretmen yetiştirmede ihtiyaçlar dikkate alınarak, ilgili yüksek öğretim kurumları ile Bakanlık arasındaki koordinasyon geliştirilmeli; bu çerçevede bilgi akışı yoğunlaştırılmalıdır.

48- Öğretmenlik mesleği ekonomik ve sosyal yönden iyileştirilmelidir.

49- Öğretmen adayları burs, kredi, yurt ve benzeri özendirici tedbirlerle desteklenmelidir.

50- Öğretmen olmak isteyen adaylar, öğretmenlik mesleğine uygun olanlar arasından titizlikle seçilmelidir.

51- Öğretmen yetiştiren eğitim fakültelerinin, eğitim programlarında birlik sağlanmalıdır. Programlar, ilköğretim programları gözönüne alınarak yeniden düzenlenmelidir.

52- Üniversitelerde farklı branşlardaki yüksek öğretim mezunları için düzenlenen pedagojik formasyon kurslarına mutlaka son verilmelidir.

53- İlke olarak alanda yetişmemiş olan üniversite mezunları, ilköğretim okullarına (sınıf ve dal öğretmeni olarak) atanmamalıdır. Ancak, son yıllarda Millî Eğitim Bakanlığındaki sınıf öğretmeni açığının çok büyük olması ve bunun gelecek bir kaç yıl içinde daha da artmasının beklenmesi nedeniyle; Eğitim Fakültelerinin farklı bölümlerinden mezun olanların istihdamını mümkün kılmak üzere, sınıf öğretmenliği alanında en az bir yıl süreli "Öğretmelik Meslek Eğitimi Programları" düzenlenmelidir.

54- Anadolu Öğretmen ve Öğretmen Liseleri, Eğitim Fakültelerinin esas kaynağını oluşturmalıdır.

55- Öğretmenin önü açılmalı, bilgi, beceri yönünden yetişmesine imkân tanınmalı, yeterliliği periyodik olarak değerlendirilmelidir.

56- Hizmetiçi eğitim il ve ilçe düzeyinde sürekli olmalıdır.

57- İvedilikle "Öğretmen Personel Kanunu" çıkarılmalıdır.

58- Değişik eğitim ve öğretim etkinliklerini, alandaki yenilikleri ve öğretmenlerin uygulamadaki görüş ve düşüncelerini yansıtan yayınlar yapılmalı, birim ve bireylere ulaştırılmalıdır.

59- Okulların, standart kadroları her yıl mayıs ayı içinde gözden geçirilmeli, standart kadro dışı öğretmen atanmamalıdır.

60- "Öğretmenin vekili olmaz" ilkesinden hareketle, vekil öğretmen kadroları kaldırılmalıdır. Böylece, eğitim-öğretimin asil öğretmenler tarafından verilmesi sağlanmalıdır. (Raporlu ve asker öğretmenlerin yerine üçte iki maaşla görevlendirilenler olabilir. Ancak bunların da yüksek öğrenimli olmasına titizlik gösterilmeli, sözleşmeli olmaları sağlanmalıdır.

61- Zorunluluklar dışında, öğretmenlerin emeklilik ve tayin işleri yaz döneminde yapılmalıdır. Atanan öğretmenlerin de en geç 15 Ağustosta görev başında olmaları sağlanmalıdır.

62- Öğretmenliğe geçişte, seçme ve yeterlilik sınavı yapılmalıdır. (Dil, fiziki bozukluk vb.) etmenler de ölçüt olmalıdır. Öğretmenliğe hak kazananlar illerde boş bulunan öğretmen kadrosu için müracaat etmeli, o il tarafından görevlendirilme yapılmalı ve üç yıl mecburi hizmet getirilmelidir.

63- Eğitim, politikadan arındırılmalıdır. Devletin eğitim politikası uzun vadeli olmalıdır. Öğretmenlik, günlük siyaset içine çekilmemeli, tayinler, nakiller atamalar belli bir düzen içinde ve bir sisteme göre yapılmalıdır.

64- Yönetici atamalarında kariyer, liyakat, başarı aranmalı, üst kademeye geçişler başarılar ölçüsünde, belli bir sisteme göre olmalıdır.

65- Öğretmenler bu günkü sicil raporları ile değerlendirilmemelidir. Eğitimle ilgili soruların da yer aldığı, yeni bir öğretmen sicil raporu düzenlenmelidir.

66- Öğretmen çocuklarına, yüksek öğretimde yurt ve kredi konusunda öncelik verilmelidir.

67- Öğretmen adaylarının belirlenmesinde, ülkenin ihtiyaçları ve mesleğin özellikleri dikkate alınmalı, ülke genelinde dengeli dağılım mutlaka sağlanmalıdır.

68- Dalında ihtiyaç kalmayan ve ihtiyaç duyulan farklı bir dalda kendisini yetiştirmek isteyen öğretmenlere gereken eğitim imkânı sağlanmalıdır.

69- Öğretmenlerin; ulaşım, can ve çalışma güvenliklerinin sağlanması konusunda gerekli görülen her tür önlemler alınmalıdır.

70- Verimliliği sağlayacak farklı statüde öğretmenler de istihdam edilmelidir.

71- Eğitim yönetiminin bir bilim olarak algılanması, yöneticinin, örgütsel amaçların gerçekleştirilmesini sağlayan bir eğitim lideri olarak kabul edilmesi, bu alanın uzmanlık gerektirdiğinin bilinmesi, eğitim yöneticiliğinin meslek haline getirilmesi gerekmektedir.

72- Eğitim yöneticiliği bilfiil öğretmenlik tecrübesine dayanmalıdır.

73- Eğitim yöneticisi lisans üstü eğitimle yetiştirilmeli, yönetici adayları objektif ölçülerle seçilmeli ve özlük hakları, yaptıkları, iş ve eğitim düzeyine göre düzenlenmelidir.

74- Okul yöneticisinin yetki ve sorumluluk dengesi sağlanmalıdır.

75- Belirli alanlarda (il-ilçe-semt) kurulmuş olan eğitim kurumlarının, madde ve insan kaynaklarından tam kapasite ile yararlanılabilecekleri bir yönetim sistemi oluşturulmalıdır.

76- Yönetimde gerçek katılım ortamı oluşturularak; öğrenci, öğretmen, veli ile çevrenin katkı ve katılımı sağlanmalıdır.

77- Denetim elemanları; meslekî deneyim üzerine lisans üstü düzeyinde yetiştirilmelidir. İlköğretim bir bütün olarak ele alınarak denetim ve değerlendirmeye devam edilmelidir.

78- Müfettiş-öğretmen oranı azaltılmalıdır.

79- Denetimde rehberlik ön plâna çıkarılmalı ve ilköğretimde, eğitim yılı başında rehberlik ve seviye tesbiti, öğretim yılı sonunda ise başarı tesbiti yapılmalıdır.

80- İllerde diğer Bakanlık ve kuruluşlara bağlı olarak faaliyet gösteren Okulöncesi Özel ve Resmî Eğitim Kurumları (KREŞ-Anaokulu) belirlenerek denetimleri Millî Eğitim Bakanlığı'nca yapılmalıdır.

81- Denetim elemanlarının, alanlarında uzman, deneyimli, lisans üstü eğitimlerini tamamlamış olmaları, böylece teftiş ve denetim sisteminin etkililiği artırılmalıdır.

82- Teftiş sistemi yeniden ele alınarak, Bakanlık ve ilköğretim müfettişliği bir çatı altında birleştirilmelidir.

ORTAÖĞRETİMDE YENİDEN YAPILANMA

1- Millî Eğitim Temel Kanunu amaç ve ilkelerine göre, genel öğretim ile meslekî ve teknik öğretimin amaçları ve yetiştireceği öğrenci tipi yeniden tanımlanmalı; 2000'li yılların gerçekleri, değişimleri ve geleceğin ihtiyaçları çok iyi araştırılarak, beyin ve genler üzerindeki yeni buluşların eğitime etkileri takip edilerek, "Sorularla Programlı Öğrenim", "Keşif Yolu" vb. öğrenim teknikleri de kullanılarak, ileri dünyanın eğitimdeki düzeyine ulaşmak amacıyla, bunlara göre müfredat ve dersler yeniden düzenlenmeli; çok hızlı okuma, iyi anlama ve gözlem alanlarını iyi kullanarak, bilgi birikim kaynaklarına yazı yazma standartlarına ulaşarak sanata yönelmiş, hareketli, atılımcı insan tipi meydana getirilmeli; yaratıcı düşünceyi geliştirme, öğrenmeyi öğrenme, bilgi arama ve bulma yöntemleri, geleceği hesaplama, millî kültür ve Türk dünyasıyla eğitimin ve ortak Türkçe'nin koordinasyonu hedeflenmeli; bu suretle artan nüfusun ve sınıflarda yığılmaların ilâve bir çözümü olarak yeni öğrenim teknolojileri devreye sokulmalı; bunun için de ülke şartlarının gerektirdiği insan gücünün yetiştirilmesi için, ortaöğretim kurumları; öğrencilerin % 65'ini meslekî teknik eğitime, % 35'ini genel öğretime yöneltecek ve bu yönde öğretim görmelerini sağlayacak şekilde yeni bir yapıya kavuşturulmalı; insan gücü - eğitim - istihdam dengesi kurulmalıdır.

2- Avrupa Birliği ülkeleri ortalaması ile eğitimde aynı düzeye ulaşabilmek için mevcut öğretim programları geliştirilmelidir.

3- Öğretimde yabancı dille eğitim yerine, yabancı dil öğretimi yapılmalı ve yabancı dil öğretimine önem verilmeli, zorunlu yabancı dil öğretimi, isteğe dönük hâle getirilmelidir.

4- Ortaöğretim veren özel öğretim kurumları teşvik edilmeli, bu kurumların mesleğe yönelik program uygulamaları özendirilmelidir.

5- Meslekî ve teknik eğitimde sistem bütünlüğü esasına dayalı eklemli (modüler) eğitim programları uygulanmalı, alan ve dal eğitimine önem verilmelidir.

6- Ortaöğretim kurumları programları esas alınarak, meslekî ve teknik eğitim ağırlıklı olmak üzere en az 8 yıllık temel eğitim üzerine, ortaöğretime devam etmek isteyen öğrencilere bir yıllık hazırlık ve yönelme eğitiminden sonra iki tür eğitim veren;

a) Meslekî ve teknik eğitim,

b) Genel eğitim,

okulları olmak üzere, yatay ve dikey geçişler sağlanmalıdır.

Türk Millî Eğitim Sistemi Ortaöğretim Modeli İlke ve Önerileri

7- Türk Millî Eğitim Sistemi, ilköğretim, ortaöğretim ve yüksek öğretim olmak üzere üç kademeden oluşmalıdır. (Ek Şema)

8- Ortaöğretim, temel eğitime dayalı olup, hazırlık ve yönlendirme yılından sonra en az üç yıl süreli olmalıdır.

9- Ortaöğretim, meslekî ve teknik eğitim ile genel eğitim alanlarından oluşmalıdır.

10- Ortaöğretimdeki meslekî ve genel eğitim alanlarının seçimi, "Yönlendirme ve Hazırlık Eğitimi Sınıfı"ndan sonra yapılmalıdır. (1995-1996 ders yılında ortaöğretim kurumlarında uygulanmasına başlanılan "Sınıf Geçme Yönetmeliği" buna imkân tanımaktadır)

11- Eğitim sisteminin her kademesinde yatay ve dikey geçiş yapılabilmelidir.

12- Yatay ve dikey geçişler, tamamlama programları ve eğitimleri ile sağlanmalıdır.

13- Yatay ve dikey geçişleri sağlayabilmek için ortaöğretim kurumlarının kapasitelerinden "tam gün , tam yıl" uygulaması ile faydalanılmalıdır.

14- Meslekî ve teknik alanlarda ortaöğrenimini bitiren öğrenciler, kendi alanlarında yüksek öğretime devam edebilmeli, diğer alanlara yönelmek isteyenler de gerekli tamamlama eğitimlerini alarak yüksek öğretimin istedikleri alanına gidebilmelidir. Aynı ilke, meslek yüksek okullarına gitmek isteyen genel eğitim mezunları için geçerli olmalıdır.

15- Bu yapı içerisinde, meslekî ve teknik eğitim sistemi:

a) Meslek eğitimi sistemi, en az 8 yıllık ilköğretime dayanmalıdır.

b) Örgün meslekî ve teknik eğitimine, hazırlık ve yönlendirme sınıfından sonra girilebilmelidir.

c) Yaygın ve çıraklık eğitimine, ilköğretimini tamamlayan herkes girebilmelidir.

d) Meslek eğitimi sistemi, örgün ve yaygın meslek eğitimi uygulamalarını yapacak,

- Meslekî ve teknik ortaöğretim okullarını,
- Yaygın meslek eğitimi ise yaygın meslekî eğitim ve çıraklık eğitimini, kapsamalıdır.

e) Örgün ve yaygın meslekî ve teknik eğitim programları arasında yatay ve dikey geçişler yapılabilmelidir.

f) Örgün ve yaygın meslek eğitimi programları, geniş tabanlı alan eğitimiyle başlayıp öğrenciyi uzmanlaşmaya doğru götürmelidir.

g) Örgün ve yaygın uygulamalarla, meslekî ve teknik ortaöğretimlerini bitirenler, gerekli tamamlama eğitimlerini de alarak, meslekî veya genel yüksek öğretim alanlarına girebilmelidir.

h) Bölgelerin ihtiyaçlarına göre, halıcılık, arıcılık, dokuma vb. uğraşlar meslek eğitim merkezlerinin programlarına konulmalıdır.

16- Millî Eğitim Bakanlığı Merkez Teşkilâtı, eğitim sisteminde düşünülen yeniden yapılanma hayata geçirildikten ve sonuçları alındıktan sonra bütün birimleriyle yeniden yapılandırılmalıdır.

17- Meslekî-teknik öğretimde genel eğilim, bütünleşmiş bir yapı yönündedir. Ancak, sosyal ve kültürel yapının gereği olarak, mevcut birimlerin yapılarını bir süre daha korumaları gerekmektedir. Bununla birlikte, yapılanma bir süreç içinde gerçekleştirilmeli, alt yapı hazırlıkları tamamlanmalı, bu doğrultuda kamuoyu aydınlatılmalı; okulların kapasiteleri çok çeşitli eğitim tür ve programlarına imkân verecek bir şekilde kullanılmalı; bu aşamaya yumuşak bir geçişle ulaşılmalıdır.

18- Kısa ve uzun vadede gerçekleştirilecek çalışmalar bir plân dahilinde sürdürülmeli, Bakanlık, ana hizmet ve destek birimlerinin görev ve sorumlulukları yeniden belirlenmelidir.

19- Ortaöğretimde istenilen yapısal değişim öncelikle tabandan başlatılmalı, merkez teşkilâtındaki yapılanmanın tabandaki değişime bağlı olarak bir süreç içinde plânlanması düşünülmelidir.

20- Merkezî yönetimin kapsam ve büyüklüğünün azaltılması, yerel yönetimlerin katılım ve katkılarının sağlanması için, yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

21- Öğretmenler yüksek lisans ve doktoraya yönlendirilmeli; hizmetiçi eğitimi düzenleyip örgütleyebilmesi ve öğretmenlikle ilgili araştırma ve geliştirmeleri destekleyebilmesi için Millî Eğitim Akademisi hayata geçirilmelidir.

22- Millî Eğitim Personel Kanunu bir an önce çıkarılmalıdır.

23- Bakanlık ile YÖK ve üniversiteler arasında kurumsal ölçekte yeterli ve etkili bir işbirliği sağlanmalı, yasal düzenlemelerle bu iş birliği sürekli kılınmalıdır.

24- Millî Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilâtında tedviren görevlendirme yapılmamalıdır.

25- Eğitim yöneticileri ve öğretmenlerin özlük haklarına ilişkin sorunlar giderilmeli; maaş ve ek ders ücretleri yeterli ve eşit duruma getirilmelidir.

26- Program türlerine göre öğretmen açığı hızla giderilerek, dengeli öğretmen dağılımı gerçekleştirilmeli; Avrupa Birliği'ne girişle daha önemli hâle gelecek olan ticaret ve turizm sektörlerinin ihtiyaç duyduğu orta kademe iş gücünün yetiştirilmesi için gerekli tedbirler alınmalıdır.

27- Yatılı okullarda görev yapan idareci, öğretmen ve diğer personele maddî yönden iyileştirici hükümler getirilmeli, nöbet hizmetleri bir esasa ve ücrete bağlanmalıdır.

28- Öğretmenlerin sözleşmeli konuma geçirilmesi için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

29- Anadolu öğretmen liselerinin bünyesindeki döner sermaye işletmelerinin faaliyetlerine son verilmelidir.

30- Diğer bakanlıklara bağlı lise ve dengi okulların (Askerî Liseler hariç) yönetici atamaları Millî Eğitim Bakanlığı Yönetici Atama Yönetmeliği'ne tâbi olmalıdır.

31- Ortaöğretimin yeniden yapılanmasında fizikî mekânların en verimli bir biçimde kullanımına çözüm olmak üzere, yeni yapılanmalarda ve imkânlar ölçüsünde eğitim siteleri esas alınmalı ve bunların gerçekleştirilebilmesi için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

32- Pansiyonlu okullar yerine, okulların ortak kullanabileceği yurtların açılması sağlanmalıdır.

33- a) Belediyelerde, okul yerleri belirlenirken il millî eğitim müdürlüğünün görüşü de dikkate alınmalıdır.

b) Okul plânları, tek tip proje yerine, bölgenin şartlarına göre il millî eğitim müdürlüğü veya il bayındırlık müdürlüğünce yapılmalıdır.

34- Büyük yerleşim birimlerinde, birbirine yakın olan okulların kullanımının Bakanlıkça belirlenecek esaslar dahilinde, eğitim sitelerine uygun hâle dönüştürülerek deneme niteliğinde bir örnek uygulama başlatılmalı; fizikî imkânların ortak kullanılması "Benim Okulum" anlayışı yerine "Bizim Okulumuz" anlayışı geliştirilmelidir.

35- Genel ve meslekî liselerin bünyelerinde bulunan ilköğretim kapsamındaki ortaokullar ayrılmalıdır.

36- Küçük yerleşim birimlerinde, Bakanlıkça belirlenen esaslar dahilinde başlatılan çok programlı lise uygulamasına devam edilerek, bunların eğitim sitelerine dönüşecek şekilde geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.

37- Ortaöğretimde fizikî mekânlar ve imkânlar açısından, mahallî idarelerle halkın desteğinin sağlanması yönünde gerekli çalışmalar yapılmalıdır.

38- Yönlendirme sistemi içinde, yönelme, rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri ile ilgili olarak Bakanlıkça temel hedefler belirlenmeli; ülke koşullarına uygun daha verimli bir hizmet ve örgüt modeli geliştirilmelidir.

39- Yönelme hizmetlerinin daha etkili bir biçimde yürütülmesi için, "Özel Eğitim Rehberlik ve Danışma Hizmetleri Genel Müdürlüğü", "Özel Eğitim Hizmetleri" ile "Rehberlik ve Psikolojik Danışma Hizmetleri"ne dengeli bir şekilde ağırlık vermelidir.

40- Rehberlik ve psikolojik danışmanlık mesleklerinde insan gücü plânlaması yapılmalı ve plânlama bölgesel ihtiyaçları da dikkate almalı; ilköğretim sonrası okul ve programlarında, bu plâna göre gerekli düzenlemeler yapılmalı; programlar oluşturulurken, rehberlik ve psikolojik danışmanlık meslek tanımları da yapılmalı ve iş analizlerine dayalı olarak bu mesleklerin meslek standartları geliştirilmelidir.

41- Öğrencilerin yönelmelerine yardım edilirken, rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri insan gücü plânlamasının temel aracı olarak görülmemeli; söz konusu hizmetler, bu plânlamanın ortaya koyduğu gerçek içinde bireyin kendi yetenek, ilgi ve diğer özelliklerine göre kendisine uygun fırsatlar ve imkânlar dahilinde uygun seçimler yapması ve bunları gerçekleştirmesinde bireye sunulan hizmetler olarak değerlendirilmeli, uygulamalarda bu ilke gözönüne alınmalı, rehberlik ve psikolojik danışmayı yönelme ile eş anlamlı sayan ve hizmetlerin ağırlığını "bireysel gelişim"in dışına kaydırma riski taşıyan eğilimler bırakılmalı, yönelme, zorlayıcı değil özendirici olmalıdır.

42- Yönelme çalışmaları ilköğretimin altıncı yılından itibaren başlatılmalı, ortaöğretim ve yüksek öğretime doğru sürdürülmeli, ÖSS ve ÖYS yerine öğrencilerin eğitim özgeçmişlerini ve topyekün gelişimlerini dikkate alan bir değerlendirme sistemi geliştirilmelidir.

43- Yönelme ile rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri için uygun eğitime sahip gerekli sayıda ve nitelikte rehber öğretmen ve psikolojik danışman sağlanmalı; bunların istihdamları için okullarda ya da belirli sayıda okulun bağlanacağı merkezlerde rehberlik ve psikolojik danışma birimleri kurulmalı; bu hizmetler Bakanlık bünyesinde sağlam yasal dayanaklara kavuşturulmalıdır.

44- Yönelme çalışmaları ile rehberlik ve psikolojik danışma hizmetlerinin daha sağlıklı yapılabilmesi için, psikolojik ölçme araçlarını geliştirme ile eğitsel ve meslekî bilgilerin toplanmasına yönelik çalışmalara ağırlık verilmeli, Millî Eğitim Bakanlığı'nca rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri için okul rehberlik birimlerine, rehberlik ve araştırma merkezlerine zaman zaman yapılan alan dışı atamalara son verilmelidir.

45- Yönelmede; ilköğretim ve ortaöğretim arasında devamlılığın sağlanması için öğrencilere ilişkin kayıt ve bilgilerin sağlıklı bir şekilde tutulması ve kademeler arasında aktarılması özellikle önemlidir. Bu nedenle, öğrenci toplu dosyaları, rehberlik ve psikolojik

danışma kayıtları ve ilgili diğer tüm kayıtlar yönelmeye yardımcı olacak şekilde bilimsel standartlara uygun olarak yeniden ele alınıp düzenlenmelidir.

46- Millî Eğitim Bakanlığı'nın yönelme, rehberlik ve psikolojik danışma hizmetleri ile ilgili yönetmeliklerinde, okul müdürü, öğretmenler, rehber öğretmenler ve psikolojik danışmanlar için öngörülen görevler, bu alandaki çağdaş anlayışlar açısından yeniden gözden geçirilmelidir.

47- Öğretim programları hazırlanırken programın hedefleri ve davranışlarının yanı sıra yönelmeyle ilgili hedef ve davranışlar da belirlenmelidir.

48- Hazırlık ve yönlendirme eğitimi aşamasında, meslek liselerinde okutulan dersler seçmeli olarak okutulmalıdır.

49- Seçmeli ders çeşitliliği ve bu derslere uygun program ve öğretmen sağlanması, yönelme için önemlidir. Seçmeli dersler, özellikle yöresel seçmeli dersler için, o bölgede birikimi ve yeterliliği olan eğitim-öğretim dışındaki diğer meslek elemanlarından da faydanılmalıdır.

50- Ortaöğretim programları arasında yatay-dikey geçişleri kolaylaştırıcı, ortak çekirdek programlar hazırlanmalı, eğitim kurumları ile programlar arasında yatay ve dikey geçişlere imkân verecek düzenlenmeler yapılmalı, bu geçişler, örgün ve yaygın eğitim kurumları arasında da mümkün olabilmelidir.

51- Daha yaygın olarak, meslekî ve teknik eğitimde eklemli (modüler) eğitime başlanmalı; modüllere göre belgelendirme sistemlerine geçilmelidir.

52- Okul yöneticilerine yönelme çalışmalarında, okul içi işbirliği, katılım ve eşgüdümü sağlayabilme, okul dışındaki birimlerle işbirliği yapabilme, okul birimlerini bu yönde örgütleyebilme, eğitimciyi hedefler doğrultusunda güdüleyebilme ve amaçlar doğrultusunda çalışmaları sistem bütünlüğü içinde yürütebilme yeti ve becerileri ile yönelmenin dayandığı eğitsel anlayış mutlaka kazandırılmalı; böylece, yönetimin yönelmedeki etkinliği artırılmalıdır.

53- Yönelme, her kademede öğretmen, yönetici ve denetici ile diğer görevlilerin hizmet öncesi ve hizmetiçi eğitimlerinde yeni anlayışları ve yeni düzenlemeleri gerekli kılmaktadır. Bu amaçla, öğretmen adaylarına hizmet öncesinde rehberlik ve psikolojik danışma ile diğer ilgili temel derslerin yanısıra bireyi tanıma teknikleri ve iletişim becerileri konularında bilgi ve yeterlilik kazandırılmalı, hâlen görevde olan öğretmenler için de bu amaçla hizmetiçi eğitim yapılmalıdır.

54 Yönelmede ailenin işbirliği sağlanmalı; okulların amaç, hedef ve faaliyetleri konusunda aileler bilgilendirilmeli; ailenin sisteme katılımları ve katkılarını sağlayıcı tedbirler alınmalı; tanıtım faaliyetlerinde kullanılmak üzere daha fazla tanıtım kitapçığı, video, radyo ve TV. programlarına yer verilmeli; ayrıca, meslek kuruluşlarının da yönelme çalışmalarına katılım ve yardımları sağlanmalıdır.

55- Öğrencilerin başarılarının tespitinde derslerin hedeflerini ve konuların binişiklik dereceleri dikkate alınarak ölçütler tespit edilmeli ve değerlendirme buna göre yapılmalı, ölçme işleminde standart başarı testleri hazırlanarak hizmete konulmalıdır.

56- En az 8 yılllık ilköğretim süresinin son 3 yılında üst öğrenim alanlarını ve iş hayatını tanıtma ve rehberlik amaçlarına yönelik bilgilendirme ve etkinliklere yer verilmelidir.

57- En az 8 yıllık ilköğretimden sonra ortaöğretime gitmek isteyen öğrenciler, hazırlık sınıfı eğitimine (9. yıl) devam etmeli; bu eğitim sırasında öğrenciler genel bilgi, yabancı dil ve teknoloji eğitimi almalı; bu eğitimin sonunda öğrenciler, ilgi yetenek ve isteklerine göre genel ya da meslek eğitimi veren programlara yönlendirilmelidir.

58- En az 8 yıllık ilköğretimi bitiren öğrencilerden ortaöğrenime devam etmek isteyenler, hazırlık ve yönlendirme eğitimi aldıktan sonra ortaöğretim kurumlarında uygulanan programlara yönlenmeli; **"Meslek Eğitimi Merkezi"** bünyesinde uygulanacak geniş tabanlı alan bilgisi ve dal eğitimine imkân veren meslek ve teknik eğitimi programlarına devam eden öğrenciler 10. sınıfın sonunda da isterlerse, genel eğitim programlarına geçebilmeli; genel eğitim programına yönelen öğrenciler de bu programlarla birlikte teknoloji eğitimi almalı; genel eğitim alan öğrenciler de istemeleri halinde, 10. sınıf sonunda meslek eğitimine geçebilmeli; meslek eğitimi süresince işletmelerde uygulamalı eğitime devam etmelidir.

59- Teori ağırlıklı fen ve teknoloji eğitimi görmüş lise mezunlarından üniversiteye gitmeyen veya gidemeyenlere istihdam imkânı olan alanlarda yoğunlaştırılmış eklemli (modüler) meslek eğitimi programlarıyla meslek kazandırılmalı; bu programın sonucunda, isteyenler meslek belgelerini alarak meslek yüksekokularına devam edebilmeli, isteyenler kuruluşlarda iş hayatına girebilmeli, isteyenler ise belli özelliklere sahip olarak kendi iş yerlerini açabilmelidir.

60- Hazırlık sınıflarından (9. sınıf) sonra meslek eğitimi merkezlerinde eğitimini sürdürmeyi tercih eden öğrenciler, bu merkezlerin esas amaçlarından biri olan iş ve istihdam imkânı olan iş alanlarının ihtiyaç duyduğu bilgi ve becerileri kazanmış olarak iş hayatına atılmalıdır.

61- Ayrıca bu merkezlerden yetişenlerden, isteyenler piyasada ihtiyaç duyulan alanlarda kendi işlerini kurabilmeli; isteyenler de yoğunlaştırılmış genel eğitim programı ile kendi meslek alanlarında yüksek öğrenime geçebilmelidir.

62- Ülkemizde büyük eksikliği bulunan orta kademe işgücünün en önemli kesimi olan teknisyenlik eğitimi yeniden düzenlenmeli, teknisyenlik eğitimi, önerilen aynı düzen çerçevesinde, daha yoğunlaştırılmış, ilk yıldan son yıla kadar geniş alan bilgisi üzerine teorinin, teknolojinin ve uygulamanın tüm gerekliliklerini kapsayan bir özel yetiştirme programı şeklinde ele alınmalıdır.

63- Bir yıllık hazırlık eğitiminden sonra, ortaöğretimin süresi, programın özelliklerine göre 3 yıldan fazla olabilmeli, meslek eğitimi merkezlerinden lise diploması almadan ayrılmak isteyen öğrencilerin, meslek eğitimlerinin ziyan olmaması için, eğitimi bıraktıkları seviyenin meslek belgesini alabilmeleri için düzenleme yapılmalıdır.

64- Zorunlu eğitimini bitirmiş olup da, ortaöğretime devam etmek istemeyen öğrenciler, meslek eğitimi merkezlerinde okul-işyeri bütünlüğü içinde eklemli (modüler) meslek eğitimi alabilmeli, bunlardan, gerekli tamamlama programları ile ustalık seviyesine kadar meslek eğitimini arzu edip başaranlar, alanlarında veya alanları dışında yüksek öğrenime de geçebilmelidir.

65- Yüksek öğretimde niteliği yükseltmek amacıyla, öğrencilerin ortaöğrenimleri sırasında kazandıkları bilgi ve becerileri değerlendiren alanlarda yüksek öğrenime geçme düzeni getirilmelidir.

66- Bugün, düşük seviyede bilgi ve beceriyi gerektiren işler, yerini, 2000'li yıllarda daha karmaşık işlere bırakacaktır. Bu nedenle, mesleğin özelliğine göre meslek eğitimi sürelerinin dallara göre çeşitlendirilmesi sağlanmalıdır.

67- Merkezlerde, öğrencilere iş ve meslek hayatı ile ilgili bilgiler verilmeli; meslek eğitiminde başarılı olmuş, alanında gelişmiş mezunlara düşük faizli krediler verilerek müteşebbisliğin artırılması yolu ile her bireyin işsizliğe kendi çapında çözüm bulması düşünülmelidir.

68- 3308 Sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu, özü kaybedilmeksizin, günün şartlarına göre geliştirilerek yeniden düzenlenmeli, bu yapılırken Çocuk Hakları Sözleşmesi de dikkate alınmalıdır.

69- Niteliği yüksek bir meslek eğitimi ve daha çok insanımıza meslek eğitimi hizmetlerini sürekli sunabilmek için, Çıraklık ve Meslekî Eğitimi Geliştirme ve Yaygınlaştırma Fonu kaynaklarının, bir kısmının Millî Eğitim Bakanlığı'nca bir kısmının da mahallinde kullanılması sağlanmalıdır.

70- Zorunlu eğitim bitirildikten sonra doğrudan iş hayatına geçen bireylerin, iş yerlerinde geçirmiş oldukları süre ve becerileri kredilendirilerek bu krediler ortaöğretimin meslek eğitimi bölümünde veya yüksek öğretimde değerlendirilmelidir.

71- Toplumun meslek eğitimi ihtiyaçlarının sürekli karşılanabilmesi için, meslek kazandırmada, devlet-işçi-iş veren kesimlerinin daha sağlıklı iş birliği ve koordinasyonun sağlanması kurumsallaştırılmalı, meslek eğitiminin geliştirilmesi, denetlenmesi, değerlendirilmesi ve finansmanı konularında iş hayatı ve meslek kuruluşlarının etkin katılımını sağlayacak bir yapı esas alınmalıdır.

72- Meslek eğitim merkezlerinin döner sermaye işletmelerinin bilânço kârlarının çeşitli fon ve kurumlara yatırılacak kısmı, ilgili meslek eğitimi merkezlerinin geliştirilmesinde kullanılmak üzere bu merkezlere bırakılabilmelidir.

73- Aşağıda belirtilen amaçları gerçekleştirmek üzere meslek eğitimi merkezleri kurulmalı, bu merkezlerde :

a) Ülke meslek standartlarına uygun geliştirilmiş meslek eğitimi programları uygulanmalıdır.

b) Bölgesel düzeyde meslek eğitimi ihtiyaçları belirlenmeli ve gerekli dalların eğitimi yapılabilmelidir.

c) İhtiyaçları karşılayacak ilâve eğitim programları hazırlanmalı, bunlar, ülke genelinde programlar ile bütünleştirilmelidir.

d) Örgün ve yaygın eğitim görmüş, gerekli programları tamamlayan herkese meslek eğitimi diploma veya meslek belgesi verilebilmelidir.

e) Öğrenciler, iş hayatı ve teknolojiyi tanıyan, girişimci, kendi işini kurabilen ve istediğinde yüksek öğrenime devam edebilen bireyler olarak yetiştirebilmelidir.

f) Öğrencilerin işletmelerde uygulamalı meslek eğitimi imkânları düzenlenmeli ve denetlenmelidir.

g) Sektör ve iş kolları için vasıflı iş gücü, yüksek öğrenim için ise alanında uzmanlaşmaya başlamış öğrenci yetiştirilmelidir.

h) Yaygın ve örgün meslek eğitimi programları arasında yatay ve dikey geçişler, genel örgün eğitimini tamamlayan veya herhangi bir kademesinden ayrılanlara istihdam imkânı olan dallarda eklemli (modüler) meslek eğitimi programlarına dayalı ve bir mesleği ifade eden meslek belgesi kazandırmaya yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

74- Meslek eğitiminde sistem bütünlüğünü sağlamak amacıyla, diğer Bakanlıklara bağlı meslek okulları Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlanarak önerilen meslek eğitimi düzeni içerisinde değerlendirilmeleri sağlanmalıdır.

75- Teknolojinin hızla gelişmesi ve iletişim ve ulaştırmanın artması, uluslararası rekabeti büyük oranda artırmış bulunmaktadır. Bu durum, niteliği ve kaliteli mal ve hizmeti üretebilecek vasıflı iş gücünü öne çıkarmalıdır.

76- 2000'li yıllarda, iş gücünde aranılan nitelikler geçmiş yıllarda beklenilen niteliklerden farklılık gösterecektir. 21. yüzyılda çalışacak iş gücünden beklenen nitelikler; sorumluluk alabilen, iletişim kurabilen, kalite güvenceli mal üretebilen ve hizmet sunabilen, sorun çözebilen, bilgi ve teknoloji üretebilen, buluşlarını üretime yansıtabilen, pazarlamayı bilen, paylaşımcı ve uzlaşıcı olmalıdır.

YÜKSEK ÖĞRETİME GEÇİŞİN YENİDEN DÜZENLENMESİ

1- Öğrenciler mezun oldukları öğretim programı doğrultusunda bir yüksek öğretim programını tercih ettiklerinde ek puan uygulaması ile desteklenmelidir.

2- Öğretmen adayı seçimine özel önem verilmelidir. Bunun için öğretmen lisesi mezunlarının, öğretmen yetiştiren yüksek öğretim kurumlarına girişleri ek puan uygulamasına ilâve olarak burs ve diğer imkânlarla teşvik edilmelidir.

3- Uygun alanlarda yabancı dil bilgisi Öğrenci Yerleştirme Sınavında değerlendirilmelidir.

4- Fen ve Anadolu lisesi gibi seçkin okullara devam eden öğrencilerin ortaöğretim başarı puanı ile mağdur edilmeleri önlenmelidir.

5- Öğrenci Yerleştirme Sınavının kapsamının ortaöğretim programları paralelinde genişletilmesi ve çeşitlendirilmesi gerekmektedir.

6- Ortaöğretimin etkili hale getirilmesi için üniversiteye girişte bazı tedbirlerin alınması zorunlu görülmektedir.

7- Meslek lisesi mezunlarının kendi alanlarında yüksek öğrenimlerine devam etmeleri teşvik edilmelidir.

8- Yüksek öğretime giriş çalışmalarını yürütmek üzere Millî Eğitim Bakanlığı ve Yüksek Öğretim Kurulu'nun koordineli çalışması gerekli ve uygun görülmektedir.

9- Ortaöğrenim sırasında üniversiteye yönlendirme sistemi genel kabul görmektedir. Bu yönlendirmenin yapılabilmesi için psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmetleri daha etkin hale getirilmelidir.

10- Giriş sınavında kullanılan psikolojik ve eğitsel ölçme araçlarının hazırlanması ve geliştirilmesi için ölçme ve değerlendirme servislerine önem verilmelidir.

11- Ortaöğretim başarı puanının, başarı ve adaleti sağlayacak şekilde yeniden düzenlenmelidir.

12- Yüksek öğretime geçişte; Türk Dili ve Edebiyatı bütün alanlarda, yabancı dil, matematik, bilgisayar gibi dersler ise ilgili alanlarda değerlendirilmelidir.

13- Meslek liseleri ve meslek yüksek okullarının sayısı ülke ihtiyaçları doğrultusunda artırılmalıdır.

14- Yüksek öğretimde kapasite artırımı için;

a- Vakıf üniversiteleri dışında, özel yüksek öğrenim kurumlarının açılmasına yasal olanak sağlanmalıdır. Bu kurumlar Yüksek Öğretim Kurulu denetiminde olmalıdır.

b- İhtiyaç duyulan alanlarda ikinci öğretim teşvik edilmelidir.

c- Çok kampuslu büyük üniversitelerin daha küçük üniversitelere bölünmesi ve bölünen üniversitelere de yeni birimleri eklenmek suretiyle kapasite artırılması yoluna gidilmelidir.

d- Gelişmekte olan üniversitelere daha fazla imkân verilmek suretiyle kapasite artırımı sağlanmalıdır.

TOPLUMUN EĞİTİM İHTİYACININ SÜREKLİ KARŞILANMASI

1- 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nun 42. Maddesi'nde zikredilen "bakanlıklar arası koordinasyon" ile ilgili yasal düzenleme bir an önce yapılmalıdır.

2- Halk eğitim merkezleri, çıraklık eğitimi merkezleri, kız meslek liseleri, ticaret meslek liseleri, otelcilik turizm meslek liseleri, endüstri meslek liseleri gibi kurumlarda yapılan benzer hizmetler, bir bütünlük içerisinde ele alınmalı, il ve ilçe düzeyinde yeniden yapılandırılmalıdır.

3- Merkez ve taşra örgütleri yöneticilerinin yetki ve sorumlulukları, toplumun eğitim ihtiyacı da dikkate alınarak yeniden belirlenmeli, bu birimlere yapılacak atamalarda uzmanlığa ve deneyime önem verilmelidir.

4- Taşra örgütüne daha çok yetki ve sorumluluk verilmeli, karar oluşumuna eğitimcilerin, taşra yöneticileri ve halkın katılımı sağlanmalıdır.

5- Yaygın eğitim kurumları, bu alanda eğitim alan ve deneyimi olan müfettişlerce denetlenmelidir.

6- Bakanlık ile taşra birimleri arasında teknolojideki gelişim de dikkate alınarak "EYES" (Eğitim, Yönetim, Enformasyon Sistemi) amaca hizmet edecek şekilde oluşturulmalıdır.

7- Yaygın Eğitim Enstitüsü, yaygın eğitim alanında araştırma ve geliştirme çalışmalarını etkili bir biçimde yapabilecek hâle getirilmeli, illerde araştırma-geliştirme birimleri oluşturmalı, buralarda uzman kişiler görevlendirmeli, bu birimlerde eğitim ihtiyacının tespiti dahil, her türlü çalışmalar yapılmalıdır.

8- Yaygın eğitim kurumlarının fizikî yapıları yeterli hâle getirilmeli, gerektiğinde o mahalledeki diğer okullar da "MAHALLENİN OKULU" anlayışı içinde bu hizmetlerde kullanılmalı, diğer kurum ve kuruluşların, uygun eğitim ortamları da yaygın eğitime tahsis edilmelidir.

9- Çıraklık ve Meslekî Eğitimi Geliştirme ve Yaygınlaştırma Fonu'nun 3308 sayılı Kanun'da gösterilen amaçlar doğrultusunda kullanımı sağlanmalı, kurumların ödenek ihtiyaçları temin edilmelidir.

10- Döner sermayelerin işleyişini kolaylaştıracak yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

11- Personelin ücrete ilişkin sorunları giderilmelidir.

12- İş ve İşçi Bulma Kurumu koordinatörlüğünde yürütülmekte olan iş analizlerine dayalı "MESLEK TANIMLARI" ve "MESLEK STANDARTLARI" çalışmaları hızlandırılmalı, "MESLEK STANDARTLARI OLUŞTURMA KURUMU" nun teşkili ile bu konudaki çalışmalara hız verilmelidir.

13- Meslek edindirmede modüler programlara yönelinmelidir.

14- Ülke genelinde ve Avrupa Birliği'nde geçerli olabilecek yeni bir "SERTİFİKASYON" sistemi oluşturulmalıdır.

15- Halk eğitimi merkezlerinde araştırma, geliştirme hizmetlerini yürütmek üzere uzman ve uzman yardımcıları kadroları oluşturulmalıdır.

16- Halk eğitim yönetici ve uzmanları tam zamanlı, öğreticiler ise yarı zamanlı, sözleşmeli statülerde istihdam edilmelidir.

17-Çıraklık ve yaygın eğitim ile meslekî örgün eğitim programları arasında yatay ve dikey geçişlere imkân verecek bir uyum sağlanmalıdır.

18- Radyo, TV. vb. kitle iletişim araçları ve açıköğretim yöntemleri, yetişkin eğitiminde daha etkin kullanılmalı ve yetişkin eğitimi televizyonu faaliyete geçirilmeli, bu yolla bireylerin kendilerini eğitme, geliştirme bilinç ve sorumluluğunun kazandırılması yanında ailenin eğitimine önem verilmelidir.

19- Etkileşimli (interactive) Eğitim Teknolojileri teknikleri kullanılarak amaca yönelik eğitimlerin CD-ROM, video ve Internet gibi ortamlarda kulllanılmak üzere eğitimin geliştirilmesini teminen birim kurulması (varsa geliştirilerek hızlandırılması) ve ürünlerinin kullanımının teşvik edilmesi; halka açık okuma merkezleri, kütüphaneler ve benzeri ortamlarda bu eğitim araçlarının kulanımına imkân veren ortamların hazırlanması sağlanmalıdır.

20- Hizmetiçi eğitim, toplumun eğitim ihtiyacını sürekli karşılayan bir ortam olarak ve yeni yöntemlerle geliştirilerek sürdürülmeli ve işyerleri, sendika, meslek kuruluşları v.b. kurum ve kuruluşlar aynı zamanda birer sürekli eğitim ortamı olarak düşünülmelidir.

21- Okuma yazma gibi temel eğitim niteliği taşıyan kurslar dışındaki yaygın eğitim faaliyetlerine katılan kursiyerlerden belirlenecek miktarda "KATKI PAYI" alınmalıdır.

22- Ülkesi ve milletini seven, iyi insan, iyi vatandaş yetiştirilmesi konusunda yaygın eğitimden yararlanılmalı, böylece kişisel ve toplumsal motivasyon sağlanmalıdır.

23- Bölgeler-arası gelişme ve değişmeler dikkate alınarak özel çalışmalara gidilmeli ve bu alanda yaygın eğitim modellerinden yararlanılmalıdır (Örn: GAP).

24- Resmî, özel, kamu kurum ve kuruluşları ile gönüllü kuruluşların yaygın eğitim faaliyetlerinde işbirliği yapmaları hususu teşvik edilmeli, bu konuda yapılan çalışmalar geliştirilerek devam ettirilmelidir.

25- Üniversitelerin yaygın eğitime çok daha etkili biçimde katılımı sağlanmalıdır.

26- Yaygın eğitimde gerektiğinde mobil birimler yardımıyla gezici eğitim ve taşımalı eğitim yapılabilmelidir.

27- Yaygın eğitim bütçelerinin, il özel idaresi bütçelerinde halk eğitimi için ayrılan ödenekleri, o bölgedeki yerel yönetimlerden ve meslek kuruluşlarından alınacak ödeneklerle desteklenmesi için yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

28- Öğretmen yetiştiren yüksek öğretim kurumlarının eğitim programlarına yaygın eğitimle ilgili dersler konulmalıdır.

29- Türk Cumhuriyetlerinde hâlen yürütülmekte olan yaygın eğitim faaliyetlerinin desteklenmesine devam edilmeli, yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın da eğitim ve uyum problemleri çözülmelidir.

30- Yaygın eğitim kurumlarında özel eğitime muhtaç kimselere verilen eğitim, gerek eğitim ortamı gerekse öğretim elemanları açısından daha da geliştirilmelidir.

31- Özel öğretim kurumlarının meslekî-teknik ve diğer yaygın eğitim çalışmalarına etkin bir şekilde katılmaları için yeni düzenlemeler yapılmalıdır.

32- Küçük, orta ve büyük ölçekli işletmelerin, çalıştırdıkları elemanlara, her yıl, belirli bir süre uyum ve geliştirme eğitimi düzenleme mecburiyeti getirilmelidir.

33- Yaygın eğitim kurumlarına öğretmen olarak atanacaklarda yetişkin eğitimi alanında öğretmenlik formasyonu alma şartı aranmalı, hâlen çalışmakta olanlara da üniversitelerin halk eğitimi bölümlerince formasyon kursları açılmalıdır.

34- Yaygın eğitime daha çok katılımın sağlanabilmesi için, şartları müsait olan halk eğitim merkezlerinde kreş, ana sınıfı açılmak suretiyle çocuğun ve annènin birlikte eğitimi sağlanmalıdır.

35- Türk dilinin doğru öğrenilmesi ve insanlarımızın temel hukuk bilgilerini kavramaları açısından bu alanda açılan kurslara daha da ağırlık verilmelidir.

36- İlgili bakanlıklarla işbirliği yapılarak Türkiye'deki kahvehanelere gazete, kitap ve dergi gibi yayınların konulması mecburiyeti getirilmeli, kahvehaneler kıraathaneler hâline dönüştürülmelidir.

37- Yaygın eğitim merkezlerinin yerinden yönetilmesi ve yerelleştirilmesi konusunda çalışmalar yapılmalıdır.

38- Yaygın eğitim haritaları hazırlanmalıdır.

39- Meslek eğitimi verilirken bir insanın birden fazla mesleği yapacak şekilde yetiştirilmeleri düşünülmelidir.

40- Fon kaynaklarının, en az %2'si araştırma ve geliştirme faaliyetlerine tahsis edilmelidir.

41- Program geliştirme çalışmaları ve programda birlik konusunda çalışmalara ağırlık verilmelidir.

42- Meslekî yaygın eğitimin geliştirilmesinde Meslekî ve Teknik Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Merkezi (METARGEM) ile Yaygın Eğitim Enstitüsü arasında etkili bir işbirliğine gidilmelidir.

43- Yaygın eğitim faaliyetlerinin, Anayasa'nın başlangıcında ifade edilen hususlara, Millî Eğitim Temel Kanunu'nda belirtilen genel ve özel amaçlara uygun yürütüldüğü bilinmekle birlikte millî kültürümüzü, millî birlik ve bütünlüğümüzü sağlama konusunda daha etkili yaygın eğitim faaliyetleri yapılmalıdır.

44- Yaygın eğitimle ilgili yayınların, kütüphanelere ve yaygın eğitim merkezlerine gönderilmesi hususunda daha etkin çalışmalar yapılmalıdır.

45- Her türdeki yaygın eğitim faaliyetinde kaliteye özel önem verilmelidir.

46- Kamu görevlilerinden yaygın eğitime katılanların belgeleri, özlük haklarına yansıtılmalıdır.

47- Hayat boyu öğrenimi hızlandırmak için ulusal ve uluslararası düzeyde öğretim programları değerlendirme sistemi geliştirilmeli, bu hususta özellikle yüksek öğretim kurumları ile işbirliği yapılmalıdır.

EĞİTİM SİSTEMİNİN FİNANSMANI

1- Siyasal erk, makro kamu kaynaklarının tahsisinde eğitime öncelik verilmelidir.

2- Eğitim sektörüne kamu kaynaklarının tahsisi, proje bazında değil, makro düzeyde ele alınmalı ve eğitim kademelerine göre ödenekler toplu olarak tahsis edilmelidir.

3- Yatırımlar eğitim tür ve kademelerine göre öncelik ilkeleri ve rasyonel ihtiyaçlar tespit edilerek yapılmalıdır.

4- Yatırım teklifleri gerçekçi ve yerel ihtiyaçlarla tutarlı programlara bağlanmalı ve bu programların uygulanmasında politik etkiler kaldırılmalıdır.

5- Yatırımların tespitinde ve kaynakların kullanımında yerelleşme ve katılımcılık ilkesine geçilmelidir.

6- Yerel yönetimler tarafından tespit edilerek plânlanan ve programlanan projelere öncelik verilmelidir.

7- Yerel yönetimlere yetki devri çerçevesinde, yerel birimlerin öğretmen dağılımı ve yatırımların plânlanmasında söz sahibi olmaları sağlanmalıdır.

8- Kaynakların yerinde kullanımı açısından, eğitimde yerel yapılanmaya geçilmeli, yönetici, öğretmen, öğrenci, veli, sendika ve meslek kuruluşlarının eğitim yönetimine katılımları sağlanmalıdır. Teşkilâtın yeniden düzenlenmesi sırasında eğitim kuruluşları düzeyinde bütçe birimleri kurulmalıdır.

9- Yatırımların plânlanmasında çok sayıda ve az ödenekle yatırım yerine, ihtiyaca göre süreli ve gerçekleştirilebilecek sayıda yatırımlara yer verilmelidir.

10- Maliye Bakanlığı, cari, yatırım ve transfer ödeneklerinin harcamacı tüm eğitim birimlerine en kısa sürede ulaşması konusunda Millî Eğitim Bakanlığı ile etkili ve sürekli bir işbirliği yapmalıdır.

11- İller arasında kaynak tahsisinde gözetilecek nesnel ölçütler şunlar olmalıdır:

a) Nüfus ve nüfus hareketleri
b) İlin ekonomik gelişmişlik derecesi,
c) Okullaşma oranları.

12- Kamu eğitim harcamaları, tasarruf tedbirleri ve bütçe kesintileri dışında tutulmalıdır.

13- Resmî ve özel okullardaki öğrencilere veya velilerine bankalarca uzun vadeli eğitim kredileri sağlanmalıdır.

14- Belediye Gelirleri Kanunu'nda gerekli değişiklikler yapılarak resmi ve özel okullar her türlü harç ve vergiden muaf tutulmalıdır.

15- Kaynak israfını önlemek ve rasyonel kaynak kullanımını sağlamak için eğitim sistemi, tür ve kademelerine göre;

a) İlköğretim,
b) Genel ortaöğretim,
c) Meslekî teknik öğretim
d) Yaygın eğitim

olmak üzere dört ana çatıda yeniden yapılandırılmalıdır.

16- Eğitim tesislerinin kurulması ve kapatılması konularında asgari şartlar tespit edilmeli ve yayınlanmalıdır.

17- Eğitim tesislerinin ve donanımlarının tam gün, karma ve bütün yıl (Hafta sonları ve yaz tatilleri dahil) tam kapasite kullanımıyla ilgili yeni düzenlemelere gidilmelidir.

18- Okullardaki eğitim araç-gereçlerinin envanterleri çıkarılmalı, araç-gereç alımı ve kullanımında savurganlık önlenmelidir.

19- Eğitim bina ve tesisleri teknolojik gelişmelere, bölgesel ve iklim koşullarına uygun olarak plânlanmalı ve kaliteli bina ve eğitim tesisleri yapılmalıdır.

20- Tüm eğitim bina ve tesislerinin, proje ile birlikte bakım ve onarım cetvelleri hazırlanmalı, plânlı ve periyodik bakım ve onarımına geçilmelidir.

21- Meslekî ve teknik öğretim kurumlarının hem kendi okullarının, hem de çevre okullarının makina ve teçhizatının bakımı ile bina ve tesislerinin onarımlarına yönelik uygulamaları teşvik edilmelidir.

22- Eğitim yatırımlarında Devlet İhale Kanunu yeniden gözden geçirilerek, bürokratik engeller kaldırılmalı, kamulaştırma mevzuatı sadeleştirilmelidir.

23- Nüfusun hızla yoğunlaştığı metropol kentlerdeki gelişme bölgelerinde belli sayıyı aşmayacak kapasitede eğitim kampüsleri kurulmalıdır.

24- Dağınık yerleşim birimlerinde ve önerilen eğitim kampüslerinde taşımalı eğitim uygulanmalı ve yaygınlaştırılmalıdır.

25- Kaynakların etkin kullanımını sağlamak üzere, Millî Eğitim Bakanlığı'nda uzman personel istihdamına yönelinmeli ve Bakanlık bünyesinde araştırmacı, plânlama uzmanı, mimar, mühendis, iktisatçı, işletmeci, istatikçi, programcı vb. personel istihdam edilmelidir.

26- Yurtdışında eğitim gören yüksek nitelikli insan gücünün yurdumuza çekilmesi için gerekli teşvik önlemleri alınmalı ve beyin göçünün önlenmesi konusunda Millî Eğitim Bakanlığı çalışmalar başlatmalıdır.

27- Dış kaynaklı kredilerle ilgili projelerin seçimi ve kullanımında, getirileri ve götürüleri iyi hesaplanmalı, ekonomik ve üretime yönelik olmayan krediler kullanılmamalıdır.

28- Eğitim politikalarında süreklilik ilkesi hayata geçirilmeli, hükümetten hükümete veya kişiden kişiye değişen politikalardan vazgeçilmeli ve kaynak israfı önlenmelidir.

29- İlköğretimde sınıfı olmayan öğretmenlerin ve ortaöğretimde ders yükü az olan öğretmenlerin nasıl değerlendirileceği araştırılmalıdır.

30- Döner sermaye sistemi gözden geçirilmeli, döner sermaye işletmeleri iyileştirilmeli, atıl durumdaki döner sermayeler diğerlerine aktarılmalı ve döner sermaye kârları özel bir fonda toplanarak eğitim mahallinde doğrudan kullanılır hale getirilmelidir.

31- Kaynak kullanımında etkinliği artırmak bakımından Meslekî Teknik Ortaöğretim Kurumları ile Meslek Yüksek Okulları arasında bağlantı kurularak, bu okulların tesis ve personelinin ortak kullanımları sağlanmalıdır.

32- Kamu eğitim bütçesinin, konsolide bütçe içindeki payı en az %20, GSMH içindeki payı en az %8 düzeyine yükseltilmelidir.

33-a) 222 Sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 76-b Maddesi'ne göre il özel idare bütçelerinden ayrılan %20'lik bölüm, 8 yıllık ilköğretim okulları da dikkate alınarak, en az %30 çıkarılmalıdır.

b) Genel bütçeden il özel idarelerine aktarılmak üzere gönderilen ödeneklerle, il özel idarelerinden ayrılan ödenekler münhasıran eğitim yapılarına ait özel bir hesapta toplanmalı, bunların faiz gelirleri de bahis konusu hizmetlerde kullanılmak üzere bu hesaba aktarılmalıdır.

c) Mülkiyeti il özel idaresine, intifa hakkı millî eğitime ait olan ilköğretim kurumlarının, lojman, dükkân ve benzeri taşınmazların gelirleri ile ekonomik ömrünü tamamlamış araç ve gereçlerin satışlarından elde edilen gelirler tamamen ilköğretim hizmetlerinde kullanılmalıdır.

34- 222 sayılı yasanın daha önce iptal edilen 76-c Maddesi yeniden konularak, Belediye gelirlerinin %5'i, emlâk vergisi ile çevre ve temizlik vergisinden pay ayrılmalıdır.

35- 3308 Sayılı Kanunla kurulan Çıraklık, Mesleki ve Teknik Eğitimi Geliştirme ve Yaygınlaştırma Fonu'nun fonksiyonlarını yerine getirebilmesi için Fon'un gelirleri artırılmalı, genel bütçe içerisinden çıkarılmalı, gelirlerinin tamamı Kanunda belirtilen yerlerde kullanılmalıdır.

36- 3418 Sayılı Eğitim, Gençlik, Spor ve Sağlık Hizmetleri Vergisi Kanunu'nun 7. Maddesi'ne göre tespit edilen sabit paylar yerine; Kanun'un bu maddesinde değişiklik yapılarak "oran" şekline dönüştürülmelidir. Akaryakıt tüketim vergisinden alınan paylar da yükseltilmelidir.

37- Yeni kaynak yaratmak amacına yönelik olarak Millî Piyango İdaresi, şans oyunları gelirleri ile Türk Hava Kurumu ve Türkiye Diyanet Vakfı gelirlerinden bir bölümünün Millî Eğitim Bakanlığı'na aktarılması sağlanmalıdır.

38- Özelleştirme gelirlerinin en az %3'ü eğitim yatırımlarında kullanılmak üzere, eğitim payı olarak ayrılmalı ve bu amaçla ayrı bir fon oluşturulmalıdır.

39- Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB) gelirlerinin en az %5 'i meslekî eğitimi geliştirmek amacı ile Millî Eğitim Bakanlığı Bütçesi'ne aktarılmalıdır.

40- Sürücü kurslarıyla ilgili her türlü evrak Millî Eğitim Vakfı tarafından bastırılmalı ve gelirinin bir bölümü Millî Eğitim Müdürlüklerine bırakılmalıdır.

41- Millî Eğitim Bakanlığı'nın taşınmazları değerlendirilmeli ve böylece daha geniş hizmet verecek gelir kaynakları sağlanmalıdır.

42- Özel öğretim kurumlarının teşvik edilmesine yeni bir anlayışla yaklaşılmalıdır.

43- Şehir imar plânlarının düzenlenmesinde özel okullar ve özel yaygın meslekî ve teknik kurslar da dikkate alınmalı, özel okullar ve yaygın mesleki teknik kurslara düşük bedelli veya bedelsiz arsa tahsis edilmelidir.

44- Özel okullar ve yaygın mesleki ve teknik kurslara vergi destekleri (Gelir ve kurumlar vergisi muafiyeti, düşük oranda KDV uygulaması, eğitim araçlarının Avrupa Birliği ülkeleri dışında kalan ülkelerden gümrüksüz ithali) sağlanmalıdır.

45- Özel okullar ve yaygın mesleki ve teknik kursların işletme giderlerinin azaltılmasına yönelik kamu teşvik tedbirleri alınmalıdır.

46- Özel okullara kamu sübvansiyonu sağlanmalıdır. Ancak, bu sübvansiyon kamu okullarındaki birim öğrenci harcamalarının %50'sini aşmamalıdır.

47- Özel yüksek öğretimin yaygınlaştırılması için Anayasa'nın 130. Maddesi'nde öngörülen biçimde, vakıflar dışında da gerçek ve tüzel kişilere yüksek öğretim kurumu açma imkânı tanınmalıdır.

48- Yurt dışında yaşayan Türklerin tasarruflarının ülkeye ve eğitim sektörüne çekilebilmesi için, gerekli girişimler yapılmalı ve teşvikler oluşturulmalıdır.

49- Kaynakların etkin kullanımı ve kamu eğitim bütçesinin artırılmasına karşın, kaynakların eğitim gereksinimini karşılayamaması durumunda ailelerin eğitim giderlerine katılımı (zorunlu eğitimin dışında) gündeme getirilmeli ve maliyetlere katılım payı; ailelerin gelir düzeyi, eğitim kademeleri, okul türleri ve bilim alanlarına göre farklı olmalıdır. Yüksek öğretimde, ortaöğretimden daha yüksek bir pay alınmalıdır. Eğitim maliyetlerine katılımın düzenlenmesiyle eş zamanlı olarak, tüm eğitim kademelerinde fırsat eşitliğini sağlayıcı düzeyde etkin bir burs ve kredi sistemi oluşturulmalı, parasız yatılılık sistemi yaygınlaştırılmalıdır.

50- Eğitim giderlerine katılım paylarının kullanımı konusunda demokratik katılımın da gereği olarak, velilerin denetimini öngören yeni bir yapılanmaya gidilmelidir.

51- Okullara gelir elde etmek amacıyla yapılan dergi, yardımcı kitap ve diğer araçların alımı-satımı vb. işlemlerde öğretmen ve yöneticilerin aracılık etmesine son verilmelidir.

52- Kamuoyu, eğitimin finansal darboğazları konusunda duyarlı hale getirilmeli, yardımsever kişi ve kuruluşların, gerçek ve tüzel kişilerin ve gönüllü kuruluşların yaptığı bağışlar eğitim sektörüne yönlendirilmelidir.

53- Eğitime yapılan bağışların vergi matrahından düşülmesi sağlanmalıdır.

54- 3308 Sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu çerçevesinde işyerlerinden daha geniş ölçüde yararlanmanın yolları araştırılmalıdır.

55- 3308 Sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu'nda öngörülen **"işletmelerde meslek eğitimi"** kapsamına Meslek Yüksek Okulları da alınmalıdır.

56- Maliyetleri düşürücü, geniş kitlelere ulaşma özelliği ve öğretim yöntemlerindeki etkililiği gözönüne alınarak, Açık Lise ve Açık Yüksek Öğretim uygulamaları gerekli koşullar sağlanarak etkinleştirilmelidir.

57- Açık Lise ve Açık Yüksek Öğretim Kurumları vasıtasıyla üretilen eğitim malzemelerinin ve kurulan açık öğretim sistemlerinin, örgün öğretimi takviye edici bir biçimde kullanılması yoluyla, örgün eğitim kapasitelerinin nitelik ve nicelik bakımından daha etkili kullanılmasına imkân sağlanmalıdır.

58- Açık Lise ve Açık Yüksek Öğretimde kullanılacak eğitim malzemeleri ve kurulacak eğitim sistemlerinin girdi maliyetlerinde hiçbir şekilde gereksiz tasarrufa yönelinmemeli, sistemin malî girdileri eksiksiz sağlanmalıdır. Çok ortamlı eğitimde tasarrufun bu sistemin girdilerinden kısıntı yapmakla değil, bu sistemin kullanılmasının yaygınlaştırılmasında yattığı gerçeği, hiçbir şekilde gözardı edilmemelidir.

59- Eğitimde yönlendirme, program geliştirme ve eğitim teknolojisi alanındaki yeni gelişmeler sürekli olarak izlenmeli ve eğitim sistemimize kazandırılmalıdır.

60- Dünya Bankası ve Avrupa İskân Fonu kaynaklarından özel sektörün eğitim yatırımı amaçlı kredi kullanımında Millî Eğitim Bakanlığı yol gösterici olmalıdır.

61- Gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinden en az % 2 oranında ek eğitim vergisi alınması hususu değerlendirilmelidir.

62- Öğretmen görev tanımı yeniden yapılarak, okul türlerine göre norm (standart) kadrolar belirlenmeli ve öğretmen dağılımındaki dengesizlikler giderilmelidir.

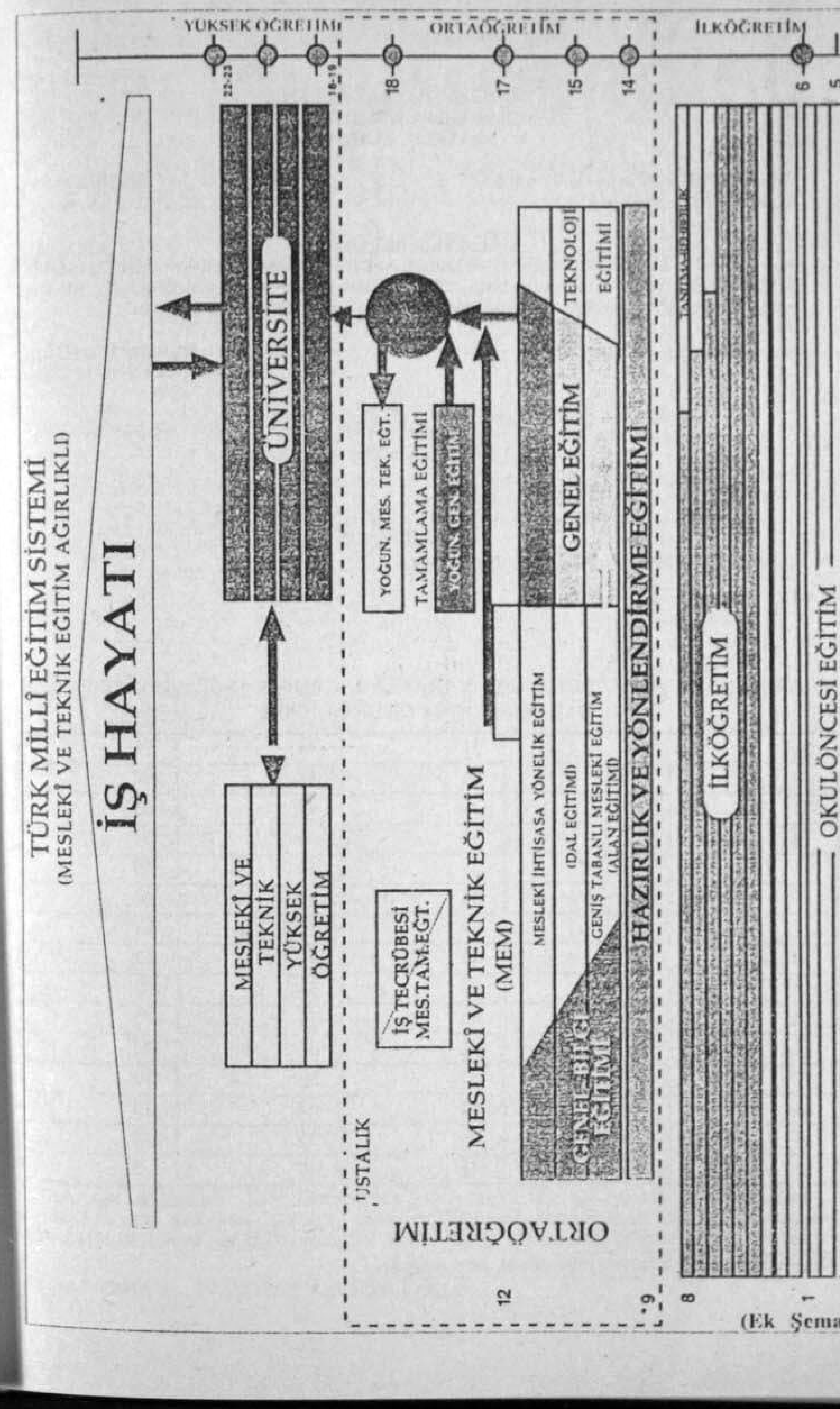
63- Toplu konut alanlarında yapımı plânlanan konut sayısı ve iskân edilecek nüfus dikkate alınarak, kooperatiflere, kişi ve kuruluşlara, bu yörelere gerekli eğitim tesisleri yapma zorunluluğu getirilmelidir.

64- Eğitim ve öğretimini yabancı dille yapan okullarda okutulan yabancı dil ders kitaplarının ilgili ülkelerden ithal edilmesi yerine, yerli müelliflerce üretilmesi teşvik edilmelidir.

65- Genel ortaöğretimde, ikili öğretimin ve kalabalık sınıf mevcutlarının bulunduğu şehirleşme hızının yüksek olduğu yerleşim birimlerinde, eğitim alt-yapısının öncelikle tamamlanması ve iyileştirilmesi için bu yörelerdeki yatırımlara öncelik verilmeli, inşaatların kısa sürede bitirilmesini sağlayıcı önlemler alınmalıdır.

66- Ders kitaplarının, yeniden kullanılmasına olanak sağlayıcı bir sistem geliştirilmelidir.

67- Eğitim giderleri vergiden düşürülmelidir.

(Ek Şema)

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı
Şûra Genel Sekreterliği

Sayı : B.08.0.TTK.0.01.03.03-6466 7 HAZİRAN 1996
Konu: 15. Millî Eğitim Şûrası

BAKANLIK MAKAMINA

13-17 Mayıs 1996 günleri arasında Ankara'da düzenlenen 15. MİLLÎ EĞİTİM ŞÛRASI'nda alınan ekteki kararların; Millî Eğitim Şûrası Yönetmeliği'nin 18. Maddesi gereğince Tebliğler Dergisi'nde yayınlanmasını tensiplerinize arz ve teklif ederim.

Ramazan Çetin DAĞLI
Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı

OLUR
7.6.1996
Turhan TAYAN
Millî Eğitim Bakanı

İÇİNDEKİLER

BU DERGİDEKİ YÖNETMELİKLER, KARARLAR, GENELGELER VE DUYURULAR TARAFIMIZDAN OKUNMUŞTUR

1	16	31	46	61
2	17	32	47	62
3	18	33	48	63
4	19	34	49	64
5	20	35	50	65
6	21	36	51	66
7	22	37	52	67
8	23	38	53	68
9	24	39	54	69
10	25	40	55	70
11	26	41	56	71
12	27	42	57	72
13	28	43	58	73
14	29	44	59	74
15	30	45	60	75

Abone kaydının yapılabilmesi için abone bedeli 1.000.000 TL. İllerde Defterdarlık Muhasebe Mü-
dürlüklerine. İlçelerde Malmüdürlüklerine (Çeşitli Gelirler Faslına) yatırılarak Vezne Alındısının
ASLININ AÇIK ADRESİNİZLE birlikte "Millî Eğitim Bakanlığı - Yayımlar Dairesi Başkanlığı - Teb-
ulkokullar - Ankara" adresine gönderilmesi gerekmektedir.

MİLLÎ EĞİTİM BASIMEVİ — ANKARA 1996

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEBLİĞLER DERGİSİ

YAYIMLAR DAİRESİ BAŞKANLIĞINCA
15 GÜNDE BİR PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKARILIR

CİLT: 59 12 Ağustos 1996 SAYI: 2459

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANLIĞINDAN

Karar Sayısı : 216 Karar Tarihi : 19.06.1996

Konu : Özel Ermeni Liselerinin 9. Sınıflarına ait Haftalık Ders Çizelgesinin kabulü.

Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğü'nün 12.2.1996 tarih ve 51253 sayılı teklif yazısı üzerine; Kurulumuzda görüşülerek uygun bulunan, Özel Ermeni Liselerinin 9. sınıflarına ait Haftalık Ders Çizelgesinin 1996-1997 Öğretim Yılından itibaren ekli örneğine göre kabulü kararlaştırıldı.

Turhan TAYAN
Millî Eğitim Bakanı

Ramazan Çetin DAĞLI
Kurul Başkanı

Güler ŞENÜNVER
Üye

Dr. Ezdihar KARABULUT
Üye

Nazım İrfan TANRIKULU
Üye

Ömer ÖZÜDURU
Üye

Sürmeli AĞDEMİR
Üye

Mustafa ERTÜRK
Üye

Selahattin MEYDAN
Üye

Haşim AYAOKUR
Üye

Sevim ÇAMELİ
Üye

Ömer AÇIKEL
Üye

Necat BOZKURT
Üye

Dr. Veli KILIÇ
Üye

Ömer ÖZCAN
Üye

Necdet SAKAOĞLU
Üye